

MISJONS-RØSTEN

FRITT, UAVHENGIG ORGAN I MISJONENS TJENESTE

15. mars 1940.

12. årgang.

Nord-Norge.

Herren er med.

— «Frykt ikke, ti jeg har gjenløst deg og kalt deg ved navn. — Du er min.» —

Kjære nådesøsken!

Hvor velsignet å ha et ord i Bibelen som dette: «Frykt ikke.» — Luffen er i denne tid laddet av bare frykt. — Sterke menn gråter, og ungdom som ellers er så motvillig, er så stilltiende. — Hvorfor? — Frykt som har grepet dem. — Hver dag sitter det fryktsomme sjeler og lytter til nyhetene. — De lytter i åndeløs stillhet, med bevende hjerter. — De slår av radion og der ligger et alvårligt og brennende spørsmål:

— «Når får vi fred på jorden? sukker så mange med sorgfullt mot. — Vi hører kanonenes torden. — Landene damper av blod. — Sønner drar ut, men kommer ikke tilbake. — Fedrene legges i graven av sorg. Mødrene sukke og barnenes klage, stiger til himlen fra hytter og borg.» —

Til sine barn taler den Herre Jesus dag som fordum: «Frykt ikke.» — Hvilket herligt og innholdsrikt ord. Det er jo sagt av Ham der har all makt i himlen og på jorden. Han er med sine alle dager. Hans øyne fanger rundt den ganske jord, for kraftig støtte den hvis hjerte er helt med Herren. — Halleluja. — Han er i sitt herlige tempel all jorden må være villig for Hans åsyn.

Han sier: «Hit og ikke lengere. Her skal ditt stolte mot bøyes.» — Her kommer en dag da de hender som idag er i virksomhet for å ødelegge og tyrannisere, da disse hender

skal løfte seg opp mot korset og mot Ham som døde for alle stammer, etter og folk. — Da stilner kanonene av, luftlaget renses og brorskapsbåndet knyttes. Der lyder ikke lengere ordet «Frykt» men «Fred».

Venner, venner. — Hvilken herlig dag. — La oss i Jesu navn gå fram med stor frimodighet. — Den dag er kanskje nær da:

— «Riker og folk skal bøye kne for Gud, og følge av hjerte sin Frelses bud. Ei sette seg opp mot det onde. Tenk når våpnene brytes og hovmodet dør. Da får vi fred men ikke før. — Da lekes slektens vunder.» —

*

Mens dette skrives er jeg ute på reise. Er inne i Balsfjord. Har hatt noen deilige dager sammen med vennene på Storsteinnes. — En trofast flokk som står sammen. — Broder Eilertsen har, som vennene vet, sin heim her. — Det var gildt å få komme inn i denne deilige heim og bli ønsket velkommen av søster Eilertsen og deres kvikke kjekke gutt Viktor. — Her har jeg hatt det så stille og godt. — Har riktig fått vært i stillhet for Herren. — Møtene på «Betel» har vært ganske godt besøkt, og en god ånd har vært rådende.

Vil med denne hilsen få si vennene i Balsfjord min hjerteligste takk for samværet. Takk kjære brødre for eders vennlighet mot meg, og for hjelp på møtene. Takk søster Eilertsen og Viktor for all hygge og gjestfrihet i deres heim. Broder Eilertsen er i disse dager oppe i Finnmark. Her i Troms er det åpent og godt å

virke. Det spørres etter møter fra alle hold. Her er store opplandsbygder med forsømte steder. — Vi takker Gud for de vitner som han sender nordover. Men høsten er stor og arbeiderne få. — Det trenges ennå fler.

Det er tanken at jeg senere skal til Finnmark, og da besøke de forskjellige venneflokker. Det skal bli gildt å komme til de forskjellige steder, hvis Herren leder det så. — Jeg husker dere alle og gleder meg til å møte dere.

Så fortsetter jeg min vandring med evangeliet.

Jeg vet jeg skal vinne det himmelske land.
La stormene rase, det fører mot målet.
Hver bølge meg driver mot salighetsstrand.
Når tiden er omme jeg himlen skal finne,
om noen minutter jeg kronen skal vinne!

Halleluja! —

Eders i striden for kronen

Didrik T. Solli.

Partisinnede mennesker.

Frank Mangs skriver i et svensk blad om en reise han har gjort i Finnland og forteller om den enhet som har grepet folket, og at de står skulder til skulder i kampen mot angriperne, både kommunister og borgerlige.

I slutten av sitt brev, sier han:

Det er bare på det religiøse område som man på visse steder bygger skranker og murer. Jeg bryr meg ikke om å ta fram de sørgelige eksempler på dette. Jeg får bare med vemod konstatere at på religiøst partisinn biter ikke engang russiske bomber.»

Nød dem å komme inn.

Hvorledes kan vi nøde dem?

V.

«Gå ut på veiene og ved gjerdene og nød dem til å komme inn, for at mitt hus kan bli fullt.» (Luk. 14, 23).

«Gå derfor ut på veiskjelle- ne og bed til bryllups så man- ge I finner.» (Math. 22, 9).

Vi vil nå stanse ved det spørsmål, hvorledes vi på den beste måte kan nøde menneskene til lammets bryllups-nadverd.

Vi kan nøde dem ved våre vitnesbyrd og formaninger. En god preken har dratt mange til Gud. Likedan enkle vitnesbyrd om Guds frelse. Jesus har befalt oss å forkynne evangeliet for all skapningen. Han sier også: «I er mine vitner.» Å, at enhver kristen dyrt og ofte ville betenke dette. De første kristne var grepet av den hellige vitnetrang, de sa, — da rådsherrene forbød dem å tale i Jesu navn: «Vi kan ikke la være å vitne om hva vi har sett og hørt!» Og Peter sa frimodig: «Vi må atlyde Gud mere enn menesker.» Hver eneste kristen var et vitne om Jesu oppstandelse, ikke bare apostlene vitnet om Guds nådes evangelium, men vi leser at alle de atsprette, dro omkring og forkynte evangeliets ord. De satte fyr hvor de gikk fram og brakte med seg en kunnskaps vellukt fra Gud.

Gud har aldri latt seg uten vitnesbyrd eller ødelagt menneskene uten å atvare dem mot den kommende vrede. I Noas dage sendte ham dem en rettferdighetens forkynner, Noah, som talte til folket om den kommende dom. Jeg synes å se gamle Noah under tårer atvare sin samtid og tilskynne dem til omvendelse. Men de bare lo av ham, og det manglet nok ikke på spottegloser: «Stakkers gamle Noah har visst fått en skrue løs. Innbilde oss at det skal komme en flod og ødelegge oss allessammen, skulle man ha hørt på maken? Nei, vi vet bedre enn som så. Nå har han forresten holdt på med dette i mange år, men ennå går alt sin vante gang. Det er klart at mannen har en fiks idé! — Og tenk dere bare: Han bygger et svært skip oppe på

tørre landet! Stakkers Noah har nok mistet sin forstand.» — Og Noahs preken druknet i en syndflod av latter. Slik talte de, men i sitt hjerte følte de nok en viss angst. Herrens And tretter med dem og talte til deres samvittigheter og hver planke og hver tjærepøs som ble bragt hen til arken og hver blinkende nagle som ble slått inn i den, slo sine sterke dommedagsslag i deres samvittigheter. Stakkers Noah! — Han så liten frukt av sin virksomhet, og dog, — hvorfor beklage ham? Noah var lykkelig. — Han selv og hans familie, — ialt otte sjele — ble reddet fra undergangen, og dernest hadde han rensset sine samtidiges blod fra sine hender. Han var ren for deres blod.

Likedan var det med Lot i den ugudelige by, Sodoma. Han vitnet for sine svigersønner som skulle ha hans døtre og sa: «Gå ut av denne by for den skal ødelegges!» Men vi leser at de holdt ham kun for en der drev spøk. Dette blir ofte tydet slik at Lot hadde levet så dårlig i Sodoma at han ikke hadde noen tillit og derfor intet gehør fant. Muligens var det slik, dog det forandret ikke deres eget ansvar. De var atvaret og dommen kom over dem selv. Lot derimot, og hans to døtre reddet seg til bergene og betraktet derfra Sodomias brann.

Vinner enn vårt vitnesbyrd ikke alltid gehør, så har vi dog gjort vår plikt. Om ikke en eneste en tok imot har vi gjort hva vi kunne, så skal ingen bebreidelse ramme oss på den store dag, hverken av Gud eller av de fordømte sjele. Vårt vitnesbyrd blir enten en livets eller en dødens lukt. Stefanus mordere stakk fingrene i sine ører for ikke å høre hans Gudbeådede tale. De stormet alle som én inn på ham, drev ham utenfor byen og stenet ham. Men hans ord satt der. Det stakk dem i deres hjerter, brodden satt igjen. Muligens flere av disse senere ble frelst. Ihvertfall, en var det som ikke glømt de åndsfulle ord, den underfulle bønn og det englelike, oppatvendte ansikt, og det var forfølgeren Saulus fra Tarsus, der senere, på veien til

Damaskus, ble frelst og ble den kjære te og kjære apostelen Paulus. Stakkers fanus hadde ikke forgyves vitnesbyrd om sin frelse og beseglet vitnesbyrdet med sitt blod. Og siden har det fulgt i hans spor en mektig skare av blodvitner. Det er regnet ut at ca. 50 millioner i de store forfølgelser har latt sitt liv for Jesu vitnesbyrds skyld.

Og vi husker på de store vitner der rystet landene med sine vitnesbyrd om Jesus. Luther, Johan Huus, John Wesley, Hvitefield, Moody, Spurgeon, John Knoxs og mange andre. De for- tærtes av lidenskap etter sjelens frelse og de høstet tusener inn i den himmelske lade. Å, at den ild som brente i deres hjerter kunne antende også våre kode hjerter.

La oss frimodig frambære vårt vitnesbyrd, la oss vitne på gater og strender.

La oss vitne i hus og i hytter, hvorsomhelst hvor der finnes mennesker der trenger frelse. Kan vi enn ikke blåse i sølvbasunene så det høres i sjue prestegjeld, så kan vi dog blese så det høres i nabolaget. Det personlige vitnesbyrd eier en veldig makt. Peter vitnet i Andens kraft på pinsedagen og ropte ut i folkevrimlen: «La eder frelse fra denne vanartede slekt!» — Og resultatet ble at tre tusen sjele falt ned for korsets fot og ble frelst.

Å, mine brødre! la oss nøde folket så lenge der rinner friskt blod i våre årer og så lenge tungen rører seg i vår munn! La oss rope ut det glade budskap til hver mann og kvinne: La eder forlike med Gud! Og hvor ofte et enkelt vitnesbyrd av en ulerd og enfoldig sjel, kanskje med en stammende tunge, men med et brennende hjerte, har grepet sjelene slik at de har ilet til Frelserens favn. Å, hvor det behøves glødende illvitner på Sions mure, antent av den himmelske ild, med hjerter, glødende etter sjelens frelse. Det trenges, ikke bare en jordisk, men en himmelsk veltalende, for ham. Ordets hammerslag formår å sønderknuse de klippehårde hjerter og bare Andens ild fyller vannene til å rinne.

La det være meget av blodet i vårt forkynnelse, for det er kraft i blodets evangelium, det er Guds dynamitt, sprengkraften i forkynnelsen. Jo mere der er av blodet i vår preken, vil opp

Om Jesus Kristus

Jesu Krist, Guds sønns blod, renset fra all synd.» Hør, uomvente hva Jesus sier: «Den som kommer til meg støter jeg ingenlunde til meg støter jeg ingenlunde.» «Kom til meg alle som strever har det tungt, og jeg vil gi dere hvile.»

Du sjel som enda ikke har bestemt til å følge Jesus: Kom idag! Det som du er. Så syndig og elendig som du er. Han vil fjerne hver syndeplett i din sjel. Hvis du vil søke hen til korsets fot, og er villig til å legge ned din syndebyrde, så er hans blod mektig til å rense fra alle dine synder og du skal få en fred i ditt hjerte som ikke verden kan gi deg. Den fred som Jesus gir deg overgår all forstand.

Du Guds barn som er overgått fra verden til livet i Kristus og fra Satans makt til Gud, du har fått den gode del som ikke skal taes fra deg, likevel Maria. Hun satt ved Jesu føtler. Hun gjømte seg selv og var opp-

gitt alle Herrens vitner til å prentre dette. By ikke folket et utvannet evangelium, av moral og spissfindige uttolkingner, men påskelammet, bakt ved ild og med usyret brød og andre urter. Kristus er magneten som har mer enn alt annet. «Når jeg blir opphøyet over jorden, vil jeg dra alle til meg.» Folk er trette av stene for blod, de behøver Kristus. Hev høyt den blodrøde korsets fane så verden kan se Lammet som bærer verdens smerte. Å, la oss male Kristus som er fastfestet for den døende verden!

Predik ordet i tide og utide. Bry deg ikke om kritikk, men utrop forklaringens gledesbud. Forkynn Jesu bud. Tal om vår dyrebare gjenside og helvedes porte skal skjelve vårt frimodige vitnesbyrd. Herren har behag i våre vitnesbyrd om ham. Herrens engel åpnet fordum fengslets dører og sa: «Gå hen og tal alle det livets ord til folket.» Sannelig, disse tier, skal stenene rope! at våre vitnesbyrd kunne være som Jonatans bue og som Saulus kard som ikke vente tomt tilbake. Gud gi oss glød på tunge til å vitne om vår Frelser slik at syndere må få lys i sine hjerter og spørre: Hva vil jeg gjøre for å bli frelst

Axel Nilssen.

tatt med Jesus alene. Det var Jesus først og Jesus sist. Ja, slik skulle det være med oss. Vi skulle glømme oss selv og strekke oss ut til den døende og synkende verden. Husk at tiden er kort og der må arbeides mens det er dag. Derfor, mine brødre, vær brennende i ånden og tjen Herren med den nådegave som er deg gitt fra Faderen gjennom Jesus Kristus.

Se høsten er såre nær og sæden venter på høstfolkene. Men hvor er dere? Jo, noen holder på å slå hverandre og jager hverandre bort. Ikke så min bror. Guds barn, gjør du din plikt? Glømmer du deg selv og strekker deg ut i kjærlighet til den synkende verden? Bror! Strekk din hånd ut til dem som holder på å synke i syndens dype grav? Vet du, bror, at en sjel er mere vert enn både himmel og jord? Ber du om sjelers frelse i ditt lønnekammer, og om at Gud må åpenbare seg i møtene, til sjelers frelse, til Guds barns oppbyggelse og til helliggjørelse? Tro hva du ber om og det skal gis deg. Tenk ikke på deg selv at du har det så godt, så du glømmer den synkende verden foran deg i dag.

Kanskje du er en av dem som er kommet så langt at du endog står din bror og søster imot på veien slik at din bror og søster faller bort fra sin Herre og Mester. Nei, min bror og søster: Tal vennlig til folket og bli fylt med Jesu kjærlighet og få Kristi sinnelag. Da vil du trekke folket til deg ved at du forkynner frelsen i Kristus.

Vi må ikke stanse ved forkynnelsen om frelsen, men gå videre; for etter frelsen kommer dåpen og håndspåleggelse. (Ap.gj. 2, 37—43 og 10: 47—48). Dernest har vi den Hellig-Ånds dåp. «Johannes døyte vel med vann, men I skal døpes med den Hellig-Ånd. ikke mange dager heretter.» (Ap.gj. 1, 5).

Ja, Guds barn har fått en veldig oppgave. Å holde fram Herrens veier. «Se, vi er sendebud i Kristi sted og vi må holde fram alt Guds ord til frelse og oppbyggelse i den Hellig-Ånd. La oss ikke være av dem som deler opp etter menneskelige tanker og meninger, men holde fram Guds ord i sin fulle helhet. Ja, under hans vinger finner du et trykt sjulested, og hans trofasthet er som et skjold og vern på den onde dag. Amen!

Julius Hagen, Sarpsborg.

Utenfor leiren.

Da Moses kom ned fra berget så han at folket var tøyelsløse; for Aron hadde sloppet dem løs, til spott for deres motstandere. De hadde støpt en gullkalv og var så frydefulle og glade ved dyrkelsen av denne kalv som var støpt av mennesker at det gikk over alle grenser. Men Moses ble harm og nidkjær over at folket så snart var avveket og at de tilbød og ofret til kalven, dette menneskeverk, og anerkjente den som sin Gud, som hadde ført dem fra Egypten.

Nå kan vi spørre: Er Guds folk tøyelsløse i dag? Ja, derom er det visst ingen tvil. Se på de herlige organisasjonene hvor de glimrer for menneskenes øyne. I flokk og følge lar Guds folk — ja, endog troende døpte — seg anerkjenne av staten for å å vielsesrett m. m. Er dette bibelsk? Nei det er helt fremmed for det nye testamente og en forferdelig avstikker fra det bibelske menighetsmønster som Herren har gitt oss i sitt ord. Det går an å male «Filadelfia» på skiltet og ha «Ladoikia»-systemet i forsamlingen og dertil igjenlukke øyne og det åndelige sinn så sløvet at man ikke selv ser hva man har gledet fra. Les beretningen i Apenb. 3, 14—22. Det er beskrivelsen av menigheten i den siste tid.

Hvor vanskelig det er for Guds folk å forstå det og bli helliget Herren. Å skilles helt ut så man bryter med alt det gamle, også religiøse skikker og seremonier. Det gjelder ikke bare barnebestenkelser; men konfirmasjon og av annen sakramentalære som ikke har noe med Bibelen å gjøre. De foreldre som lar sine barn opplæres og undervises i de samme ting som de selv er blitt frelst fra, gjør ikke noe mindre enn å fornekte, ved sin sløvhed, den tro de selv bekjenner. Det blir til barnas skade og som Israel blir slike sløve foreldre til spott for Kristi motstandere.

Å Gud gi oss en oppvekkelse i disse onde dager så din forsamling renses og løses fra alt verdslig system, så vi må oppleve at din herlighet åpenbares og at vi som dine år nok i deg alene!

Jeg takker deg Jesus, fordi du har født meg og ført meg inn blant de ringe og små. Hos deg vil jeg være; for min høyre hånd har du grepet. Herre før ditt folk utenfor leiren, bæ-

MISJONS-RØSTEN

Fritt, uavhengig organ i misjonens tjeneste.

Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomité. Ut kommer 1. og 15. i måneden. Redaktør: G. Iversen.

Alle brev og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adresse:

«Misjons-Røsten», Sarpsborg.

Abonnementspris er: I løssalg 25 øre, kr. 2.25 for halvåret og kr. 4.50 pr. år. Til utlandet koster bladet kr. 6.00 pr. år. Bladet bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonærene. Adresseforandringer, skriftlig oppsigelse og betalinger skjer til ovenstående adresse.

Abonnementet er bindende til oppsigelse skjer. Oppsigelser må være innsendt senest 14 dager før kvartals slutt.

Kvartalskiftet.

Vi er nå snart ferdig med 1. kvartal igjen. Dette er siste nr. i kvartalet. Da vi skal betale trykningen for kvartalet ca. 1. april må vi be alle som står tilrest, sende oss skyldig kontingent snarest. Løssalg må også betales innen den tid.

Vi fikk inn over forventning ved årsskiftet og fikk betalt våre utgifter i god tid og håper dere ikke skuffer oss nå heller. For den enkelte blir det ikke så meget, men for oss betyr det alt. Husk at prisen nå er kr. 4.50 pr. år.

Nye abonnenter.

Vi har fått en del nye abonnenter i år, men det er alt for liten fart i det. Noen går naturligvis fra også og vi vil jo helst at det blir overskudd av nye tingere. Det er noen av våre venner som har samlet nye abonnenter og det viser seg at hvis vi gjør oss anstrengelse for å få noen, så går det an. Gjør et forsøk for å få minst en nå fra 1. april. Vi kan også skaffe bladet fra 1. januar enda en tid.

rende din vanære. (Hebr. 13, 10—11).

«La keiseren få hva keiserens er, men Gud hva Guds er.»

P. t. Svelvik 4. mars 1940.

Broderligst

Hans Wennesland.

Fra misjonsmarken.

Argentina.

Av et privatbrev til red.

Takk for brevene jeg har fått med innlagt kr. 250.00 hver gang. Absolutt er dollar mest fordelaktig nå. Norske kroner får jeg ingen greie på etter krigen brøt løs. Det hender at noen brever tar dobbelt så lang tid hit som andre der er sendt på samme dag i posten heimefra. Det er dog bedre enn i 1914—18. Da ble brevene 3—4 måneder gamle.

Som du ser er vi i Embaracion enda. Det er forskjellige årsaker til det. Jeg trenger nok hvile, men Gud må nok legge det tilrette. Det er ikke bare midler det gjelder, men det ser ut til å være umulig å overgi arbeidet for lengere tid.

Doktorens utsagn var at venstre lunge var ute av funksjon og bare høyre lunge arbeidet. Den venstre hadde gitt opp av tretthet, men han mente den kunne bli bra og funksjonere igjen bare jeg fikk hvile. Men jeg måtte absolutt ha ro og luft med mye surstoff. Men å få ro er ikke godt og vanskeligere enda for en så rastløs natur som meg, som ikke kan være stille uten å bli stengt inne, så å si. Jeg har jo forsøkt så godt jeg kan å ta det litt rolig, men på møtene blir det jeg som må skrike og preke stadig. Det store lokale er stadig fullt og luften blir dårlig.

Nå for øyeblikket synes jeg at jeg er noe sterkere. Kroppen synes å være nok så sterk, det er den trettheten over brystet som er lei når det kommer. Min hustru er heller ikke sterk, men står i stadig. Ja, be for oss! Vi vil forsøke i alle deler å gjøre det beste.

Broderhilsen og takk for alt. Guds nåde være med dere i alt.

Berger N. Johnsen.

Charsten Blegeberg, Oslo

som har vært kommisjonær for «Misjons-Røsten», helt siden den begynte å komme ut, skriver nå at han må slutte. Han skriver blant annet: «Jeg kan ikke lengere arbeid med å samle inn kontingent for «Røsten». Jeg er et skrøpelig kar som Gud steller

ler med enda hernede.» Br. Blegeberg har samlet mange abonnenter i Oslo og trofast har han kassert innkontingent, år etter år. Når han nå må slutte på grunn av alder og skrøpelig helse, så føler vi trang og skjøper ham hjertelig takk for samarbeidet.

Det er slike trofaste arbeidere som har gjort at vårt blad, med sitt forholdsvise beskjedne abonnentantall, har kunnet eksistere.

Vi vil ønske vår kjære bror en lys og lykkelig livsaften. Han er antakelig nå en av de eldste veteraner blant de frie venner.

Takk for samarbeidet, broder.

India.

Str. Desmond skriver bl. a.:

Bangalore, India, 3. jan. 1940.

Kjære broder. Jesu fred!

Han skal dømme de ringe med rettferdighet og skifte rett med rettvishet for de saktmodige på jorden. Han skal stå jorden med sitt munds ris og drepe den ugudelige med sine læbers ånd: Og rettferdighet skal være hans lunders belte og trofasthet hans løfters belte o. s. v. (Esaias 11, 4—5).

Tenk hvilken dag når vår Jesus skal regjere på vår jord. Det blir da helt omvendt av det som er idag blandt de regjerende på jorden.

Hjertelig takk for brev og for checken mottatt til jul. Må Herren selv lønne giverne. Må vi be om å få check på rupees da det tar så lang tid å få vekslet engelske pund og det enda vanskeligere nå i disse farlige tider.

Det har vært vanskelig nå i den senere tid hva midler til arbeidet angår, men Herren vet hva vi behøver og vi har satt vår lit til ham som har sakt: «Jeg vil ingenlunde forlate deg og ingenlunde slippe deg.»

Den 31. desember hadde vi utdeling til de fattige kristne. Det kom nesten 100 stykker. Jeg skal skrive mer om det i neste brev. Skaren tiltar år for år og i år er intet kommet inn til dette formål.

Det er salig å være istand til å

Hva kan vi lære av den frie bevegelse?

III. Valg, innsettelse og menighetsorden.

Det er ikke gitt noe bestemt bud eller regel angående måten de første kristne valgte sine tillitsmenn på. Det menes at de brukte håndsopprekking men noe bevis kan vi ikke derordnet betydning, hovedsaken er at vi gjør det. Enten man reiser seg, rekker opp en hånd, svarer ja eller nei, eller på annen måte gir sin mening tilkjenne, blir jo en bisak.

I Ap.gj., de første 6 vers leser vi om at de valgte 7 diakoner eller menighetstjenere som skulle ha tilsyn med at ingen skulle bli satt til side ved den daglige utdeling. Apostlene la sine hender på dem og ba for dem. Når man uttar seg eldste i en menighet og likeså menighetstjenere burde disse innsettes på samme måte, ved bønn og håndspåleggelse og det må respekteres som en handling Gud er med på. Det er da menighetens plikt å be for sine tillitsmenn og holde dem i ære for deres stillings skyld. Forstander, tilsynsman, eldste og biskop er det samme. Det var ingen biskop som hadde noen overordnet stilling, men de kalles i flertall forstandere, eldste, tilsynsman o. s. v. En av de valgte eldstebrødre ble antakelig uttatt til å føre ordet på samtliges vegne når det behøvdtes og ble således ordfører. Det vil sise seg at denne ordning også er den mest praktiske i vår tid. Det har vært påpekt at dette er etteraping av politisk sosialisme, men det er større sannsynlighet for at denne har tatt etter Bibelens ordning i dette tilfelle.

Et spørsmål som er mere vanskelig er når man for eksempel ikke kan bli enige om hvem man skal utta til

hjelp med det vi får nåde til å tjene og sprede lys i de mange fattige heim og hjerter.

Gud er med og vi får erfare hans underfulle løfters oppfyllelse. Vår Jesus går foran med seirens banner. Halleluja!

Må nå slutte med de hjerteligste hilsener til alle vennene fra oss alle her.

I nåden forbundne,
Søster Ananda C. Desmond.

tjeneste i menigheten. I stedet for å strides om dette burde man be og fa- ste til man ble enige. De som skal velges kan også først prøves og hvis de viser seg å være skikket skal de tjene i menigheten. (1. Tim. 3, 10). At menighetstjenere ikke bare tjente med de materielle ting som ved matutdelingen viser betydningen om Stefanus oss og enda tydeligere be- retningene om Filip, som var en av de 7. Etter atspredelsen finner vi ham som vekkelsespredikant i Sama- ria. Han vant den etiopiske høvets- mann for evangeliet og døpte ham og drog omkring i alle byene og forkyn- te evangeliet. (Ap.gj. 8, 5—40). Han bosatte seg i Cesarea og kaltes ikke her menighetstjener, men evangelist. Eldste og menighetstjenere skal tjene så lenge de viser iver og passer sin gjerning, og ikke sløvner eller faller i synd. De kan også bli kalt til evan- gelister eller misjonærer, som Filip og må da naturligvis oppgi sitt hverv som menighetstjenere eller eldste. Intet er mere feilaktig en å tro at en menighetstilsynsman må holde ved i samme stilling til sin død. Hvis Gud kaller ham til annet hverv, eller han kommer i en stilling som gjør ham uskikket, så er det klart at nye må uttas. At en menighets tillits- mann, eldste eller tjener på annen måte helst bør uttas av de som til- hører den lokale menighet de skal tjene i er uten tvil det mest rette. Den måten som brukes ofte nå, å kalle en evangelist fra et annet sted, som forstander har mange svake si- der. De burde heller kalles menig- hetens predikant og møtesleder. Det er igrunnen det de helst er. At de ofte utfører et godt arbeid og virke- lig er gode forstandere, skal villig innrømmes. Når f. eks. en menighet ikke kan bli enige om å utta en av deres egne, eller de ikke har noen som er skikket for stillingen som for- stander, d. v. s. ledende eldste eller ordfører, så er det klart at intet er i veien for å tilkalle en fra en annen forsamling. Vi bør vokte oss for å bli ensidige i noen retning. En pre- dikant som har reist omkring og talt

Guds ord har betingelser for å bli en god forstander.

Alle de frelste tilhører menigheten. «Herren la hver dag den som lot seg frelse til menigheten». (Ap.gj. 4, 4). Denne store felles menighet må jo nødvendigvis være oppdelt i forskjel- lige lokale menigheter. Fra først av var alle disse menigheter, stort sett, enige i allefall i de fundamentale sannheter. Det som den frie beve- gelsen har lagt vinn på er å komme tilbake til «mønsteret», som er den første kristne menighets ordning og praksis. Hvor langt det er lykkes får bli et spørsmål hver enkelt får avgjøre. De frie venner er i allefall nå enige om dåpsmåten. Hel ned- dyppelse av troende. Det er jo og- så grunnvollten. De som tok mot ordet ble døpte og Herren la hver dag dem til menigheten, som lot seg frelse. (Ap.gj. 2, 41—47). Ordning- en av den lokale menighet må nød- vendigvis bli forskjellig. En liten menighet behøver ikke et så stort ap- parat som en større, men felles for alle er at de tar vare på det som er nødvendig.

Det første som behøves er forstan- der eller eldste. I en liten venne- flokk er det naturligvis ikke nødven- dig å ha mange. En eller to kan ofte greie seg. I en større menighet behøves det flere, men det mest praktiske er naturligvis at en av disse er ordfører eller ledende eldste — forstander. En forstanders oppgave er å ha tilsyn med menigheten — ån- delig og timelig. I denne oppgave må han ha hjelp av de andre eldste og menighetstjenere. Han må kun- ha evne til å legge tilrette de oppga- ver som hver menighet skal utføre, ne undervise i Guds ord, lede møter. og i det hele ha evne til å lede en menighet på beste måte. Andre stil- linger som nødvendigvis må ordnes er kasserer, søndagsskolelærere, mu- sikkleder m. m. Alle disse tjenester må benevnes menighetstjenere. Det burde være like så viktig å få skik- kede personer til dette som når det gjelder eldste. De burde først prø- ves og så innsettes ved håndspåleg- gelse og bønn.

En ting er kommet forneget i bak- grunnen og det er å varetta de fatti- ge. Paulus ble ikke pålagt noe så sterkt som dette, og det la han vinn på. (Gal. 2, 6—10). Nå har det of- fentlige tatt seg av den saken på en

helt annen måte og det er nok av den grunn mindre påkrevd, men vår personlige mening er at ingen som tilhørte en Guds forsamling behøvde å falle offentligheten til byrde, hvis alt i Guds menighet var i rett orden. Les Rom. 12!

Forstander, eldste og menighets-tjenere burde ha felles møter så ofte som nødvendig for å be sammen og drøfte menighetens anliggender. Regelmessige menighetsmøter er også av stor betydning. Her legges fram alle saker av betydning og alt som kan interessere menighetens medlemmer drøftes. Er det saker man ikke kan bli enige om er det best å utsette med vedtakelsen av slike og legge dem fram for Gud. Er det absolutt nødvendig å få det vedtatt må man vel bruke flertallsbeslutninger. Det er ikke den beste måten, men kan være nødvendig. At mindretallet da loialt bøyer seg skulle vel være unødvendig å påpeke. I hvertfall når det ikke strider mot ens overbevisning angående Guds ord.

Brødsbrytelse burde man ha mest mulig regelmessig. På menighetsmøtene kan det være av stor betydning og til åndelig velsignelse å ha kjærlighetsmåltid og brødsbrytelse. (Ap.gj. 2, 41 flg.)

En forstander og eldste skal så langt tid og krefter rekker besøke sjuke, fattige og de som synes å bli liggende etter.

De offentlige sammenkomster ledes av forstander eller eldste. Evangelister, misjonærer og predikanter er et nødvendig oppbyggelses-redskap og brukes i den utstrekning som det er råd og finns anledning til. Men formålet med de offentlige møter er å få så mange som mulig av menighetens lemmer i virksomhet med vitnesbyrd, sang og bønn.

Menighetens møter bør være så allsidige som mulig. Alle bør strepe etter de åndelige nådegaver til menighetens oppbyggelse. Vi forventer at Herren fyller (døper) sitt folk med den Hellig-Ånd som på apostlenes tid. For at denne underfulle kraft skal komme til sin rett er det av stor betydning å ha alt i «rett skikk». (TiTtus 1, 5) og «god orden» (Kol. 2, 5). Da vil åndslivet bli stabilt og til velsignelse. Den mest rette benevnelse på menigheten er naturligvis Bibelens benevnelse: Guds menighet, Kristi menighet m. m. For

SPREDTE FELTER

30 års jubileum.

Som annonsen viser kan Misjonshusets forsamling feire 30 års jubileum i år. Søndagsskolen feirer 35 års jubileum.

Misjonshuset ble bygd i den store brytningstid da de frie venner og den bevegelse de representerer var i sine første år. Mange store vekkelse har igjennom tidene vennene der fått oppleve og mange har der fått et møte med sin sjels frelser. Dessverre har det ikke blitt tatt vare på det kunne som det skulle vært gjort. Hvis det hadde blitt gjort så ville det vært en veldig forsamling nå.

Når vi nå innbyr venner fra de omliggende steder til å besøke oss, særlig 1. dag påske, er det med ønske om å minnes hva Gud har gjort for oss med takknemlighet og et oppriktig ønske om å bli til mere nytte og velsignelse i tiden vi har igjen — enten den blir lang eller kort.

Vi venter besøk av Rygge-musikken, venner fra Rygge, Moss, Saltnes, Askim og andre steder.

Så vel møtt i Jesu navn.

På ettermiddagsmøtet blir det samtale om hvordan vi skal nå de om-

eksempel: Kristi menighet i Møllergaten 38, Oslo.

Benevnelser som «Pinsemenighet», «Frie venner», «Baptister» og så videre er naturligvis like ubibelske alle sammen når det gjelder den menighet som Kristus kjøpte med sitt blod. Alle menigheter burde være «pinse», «frie», «baptist», d. e. døpte. Vi burde ha med alt Guds råd. Det er forresten en annen side av saken, som vi ikke skal komme inn på nå. At det i byer og større forsamlinger kan være praktisk å ha adressekalender hvor menighetens lemmer har sine navne, er uten tvil. Kan man ha den nødvendige oversikt på annen måte må jo det være like bra. På småsteder hvor alle kjenner hverandre er adressekalender naturligvis unødvendig. Her bør man da handle etter beste forståelse og gjensidig respektere hverandres oppfatning. Tiden vil også vise hva er best.

G. I.

liggende steder med Guds ord. Undertegnede innleder og flere vil delta.

For menigheten:

G. Iversen.

Hilsen fra U. S. A.

Vedlagt sendes kontingenten for året 1940 og resten skal være til misjonær Desmond, India.

Hjertelig takk til «Misjons-Røstens» red. og medarbeidere for all velsignelse den har brakt meg i 1939. Hvis Jesus venter med å komme, så skal den sikkert bli til enda større velsignelse i dette år; for jo lengere vi vandrer med Herren til mere velsignelse blir det. Mere herlig år for år. Takk og lov! Den beste og største nyhet for meg er at de kristne endelig har fått øynene opp for Finnmark. Min bønn er at Herren må drive ut flere åndsfulle vitner til Finnmark i disse siste dager; før Jesus kommer.

Gud velsigne dere alle i den store gjerning. Snart skal anskriket lyde: Se, brudgommen kommer! Gå ham i møte!

De døde i Kristus skal oppstå først og vi som lever skal bli forvandlede og løftes opp og møte Jesus i skyen for å feire Lammets bryllups nadverd og aldri skiller mere.

Hjertelig hilsen fra deres søster i Kristus.

Karoline Kalinowski.

Fra Moss.

I Moss har D. O. Belfrage virket en tid. Det har vært god søkning til møtene fortelles det.

Rygge.

I Betania, Rygge, har brødrene Sørli og Simonsen hatt møter ca. 3 uker. Det er tirsdag og onsdag de er frie fra møter i Oslo og benytter dem da slik. Godt gjort.

Det har vært god søkning og velsignede møter.

Fredrikstad Ø.

Som før meddelt her i bladet har vennene på Østsiden i Fredrikstad opptatt ny virksomhet. Det har vært noen møter av og til i Logelokalet der, men ingen fast virksomhet.

De har hatt gode møter og bedt med mange der. På Sorgenfri, litt

hos br. Oskar Hellstrøm og hans store hus er pakk fullt og noen gir seg over til Gud. Det er kjøpmann Arvid Bustgård sammen med flere brødre som står i spissen for arbeidet. Mange er også blitt døpt i den senere tid der.

Saltnes, Råde.

I Saltnes har blant andre H. Bysven virket. Også der var søkningen god, fortelles det.

Sarpsborg.

Møtene i Misjonshuset har vært godt besøkt i den siste tid. Noen har bøyd seg for Gud. Det har vært dåp flere ganger i vinter og flere står for tur.

Etter de offentlige møtene har vi hatt bønnemøter på plattformen flere søndager i trekk og forsamlingen har sluttet seg til disse bønnemøter på en enestående måte. Flere sjuke er blitt bedt for og mange unge, ja, eldre med — er blitt velsignet av Gud.

Sist søndag ble en ung bror døpt og det var et åpent og godt møte.

En ung evangelist, Antonsen fra Fredrikstad deltok. Han blir her uken ut.

Tune.

Også i Tune virket broder Bysven en ukes tid. Møtene var gode, sies det.

Søndag var det meningen søster Helga Lundeby skulle komme dit. Hun tenker å reise til China i nærmeste framtid, visstnok.

Stevne for søndagsskolearbeidere i S.borg

i forbindelse med Misjonshusets søndagsskoles 35-års jubileum.

Stevnet for søndagsskolearbeidere og interesserte blir i år holdt i Misjonshuset, Sarpsborg, i forbindelse med søndagsskolens 35-års jubileum. Skjærtorsdag og langfredag 21. og 22. mars. De stevner som tidligere er holdt på forskjellige steder gjennom årene, har vært både belærende og meget oppbyggende. A vemner den gang tenker vi å gi arbeidet med de aller minste en bred plass. Små-

barnsklassene, sandkasse og vuggeavdelingen. Undervisningen vil sikkert bli av interesse. Likeledes blir planer om juniorleir til sommeren også drøftet. Det blir nok meget å samtale om.

Langfredag har søndagsskolen 35-års jubileum. De av stevnedeltakerne som har anledning innbys til å overvære jubileet. Likeledes tidligere lærere, søndagsskolens barn og foreldre og forøvrig enhver interessert er velkommen.

De som vil overnatte må tilskrive undertegnede pr. omgående.

Vær så vel møtt til stevnet og søndagsskolens jubileum!

Stefan Trøber.

Kvitteringer.

Til Olga Schult, China, innkommet 1939.	
Menigheten «Betel, Nersnes	kr. 390.00
Kvinneforeningen, Halden	» 175.00
Hans Pettersen, Kornsjø	» 100.00
M. Mørkase, Vestfold	» 10.00
Oline Strinsland, Konsmo	» 10.00
Til evangelisten fra Kristi menighet, Halden 2—3—4 kv.	» 360.00
Karen Walen, Haugesund, til Levi	» 30.00
Misjonsmøter, Oslo	» 78.50
Hjemreise str. Schult fra venner	» 160.00
Hjertelig søsterhilsen til alle for hjelp og forbønn.	

Gerda Sivqveland, kasserer.

Schrødermisjonen.

Til søster Schrøder og barnas heimreise er nå restbeløpet i sin helhet innkommet og lånet innfriet.

Hvorfor herved kvitteres med hjertelig takk til hver enkelt giver.

Med broderhilsen

A. Toftner, Sofienberggt. 16, Oslo.

Kasserer.

Misjonshuset, Sarpsborg 30 års jubileum.

Skjærtorsdag og Langfredag har søndagsskolen sine møter. Se anonsen.

1. påskedag møter kl. 10.30, 3.30 og 6. Kl. 3.30 samtalemøte. Emne: Hvordan kan vi nå de omliggende småsteder med vår forkynnelse. Misjonen. Venner fra de omliggende menigheter der. Mat og kaffe fåes kjøpt på lokalet.

2. påskedag møter kl. 10.30 og 6. Alle er hjertelig velkommen til møtene.

Stevne for søndagsskolearbeidere og interesserte

holdes i forbindelse med søndagsskolens 35-års jubileum i Misjonshuset, Sarpsborg, skjærtorsdag og langfredag 21. og 22. mars i år.

Skjærtorsdag møter kl. 10,30 fm., 3.30 og 6 em. Av de emner som blir behandlet på de to første møter kan nevnes: «Vårt arbeid med småklasser», (sandkasse, vuggeavdeling m. m.) og «planer for sommerens juniorleir». Om aftenen fritt møte hvor de tilreisende deltar.

Langfredag: Søndagsskolens 35-års jubileum. Møte kl. 10.30 fm. Kl. 4: Jubileumsfest for barna, søndagsskolelærere, foreldre og interesserte.

De tilreisende som vil delta begge dager og overnatte, må melde ifra i betids til undertegnede.

Det blir kaffe på lokalet, hvor mat, kaffe og melk fåes kjøpt.

Søndagsskolearbeidere og interesserte innbys på det hjerteligste til disse høytidsdager.

For søndagsskolen:

STEFAN P. TRØBER,
boks 32, Sarpsborg.

STEVNE

Forsamlingen Møllergt. 38, Oslo, avholder stevne i påsken. Velkomstmøte skjærtorsdag.

Talere: M. K. Kleppe, Gøsta Jønsen, Daniel Nilsen og muligens H. Moger.

For menigheten:

Daniel Nilsen, Eldstebrødrene.

Ny bok:

Himmellys i mørke tunneller.

Av Axel Nilssen.

Pris kr. 1.00 + porto 0.25.

Bestilles i:

MISJONS-RØSTENS eksp.
Sarpsborg.

Troende venner!

Besøk BANK-KAFEEN
(Trygve Gabrielsen)

Pløens gt. 2 b II, ved Youngstorvet,
Oslo.

God middag. Kaffe og smørbrød.

„Misjons-Røstens“ kommisjonærer:

Askim: Astrid Kløverud, Høgmo.

Arendal: K. Iversen.

Bergen: Lydia Johannesen, Skostredet 9 B.

Breivikbotn: og på reiser: O. Gamst.

Dal st., Eidsvoll: Baker T. Johnsen.

Drammen: Rackel Syvertsen, Åsveien 19, Danvik.

Fredrikstad: Hagemann Kristiansen, Kapellveien 8.

Gøteborg: Sverige: J. O. Strøm.

Haugesund: Bolette Alfsen.

Hobøl: Hanna Rygge, Nygård.

Holmestrand: Dagny Sjuve.

Jevnaker: Arne J. Brorson.

Kistrand, Porsangerfjord og på reiser: evang. Kristian Skipperud.

Kristiansand S. og på reiser: Evang. Hans Vennesland.

Mandal: Tønnes Lundevik, Solvang.

Moss: Kristian Bye, Nordheim, Kallum.

Mosterhamn: Chr. Størksen jr.

Mjøndalen: Arnt Gundersen.

Oslo: Karoline Christiansen, Solheimsgt. 2, Charsten Blegeberg, Konowsgt. 21 III, og Arnt Andersen, Toftesgt. 41.

Rygge: Johan Gundersen.

Storsteinnes, Balsfjord og på reiser: Evang. Henrik Eilertsen.

Slemmestad: Joh. O. Johnsen.

Sætre, Hurum: Inger Fagerli.

Tofte, Hurum: M. Roås.

Tjømp: P. Johansen, Mågerøy.

Volda, Sunnmør: M. Støve.

V. Gran og på reiser: Evang. Helmer Moger.

Bladet kan bestilles og kontingent betales til ovenstående kommisjonærer.

Frie arbeidere i Nord-Norge.

Dorthea Klem, Børselv.

Tora Finnerud, Danvik, Drammen.

Enok Wangberg:

Jul. O. Lind, Moss.

Oskar Gamst, Breivikbotn.

Henrik Eilertsen, Storsteinnes, Balsfjord.

Demanda Eilertsen, Breivikbotn.

Andreas Mathisen, V. Jakobselv.

Kristian Skipperud, Kistrand, Porsangerfjord.

L. Lyngmo, Strømmen, Rossfjord.

Didrik T. Sollie, Rossfjord.

Einar Fossmo, Brøstadbotten, via Harstad.

Astrid Schie, Kjøllefjord.

Ingerid Ødegård, Kjøllefjord.

Hulda Wangberg, Tromsdalen, Tromsø.

Maria og Sigurd Breimoen.

Komagfjord, Alta.

Einar Christiansen, Børselv.

De frie misjonærer:

Der er dem som strør ut og får ennå mer, og der er dem som holder tilbake mer enn rett er og det blir dog kun fattigdom. (Ordspr. 11, 24).

AFRIKA

Margit Haraldsen:

L. ods Henrik Johansen, Løvenskjoldsvei 27, Jar, Oslo.

Hansine Nesfossen:

Constanse Nøstdal, Løbergsveien 28, Bergen.

Trygve Gjønsund og hustru.

Kasserer:

Karl Paus Jensen, Gulbergsvei 26, Heggeli, Oslo.

Jenny Evenstad:

Karl Paus Jensen, Gulbergsvei 26, Heggeli, Oslo.

DEN NORSKE CONGOMISJON

Alb. M. Christiansen:

Erling Syvertsen, Danvik, Drammen.

Odvar Berg:

Arne Wold, Solheimsgaten 2, Oslo.

Harriet Johansen,

Fru Anna Johansen, Ø. Smestad pr. Oslo

Erling Kristiansen, Ester Kristiansen,

Gunnar Aaby Holm, Oppegårdsvei 20, Nordstrandshøgda pr. Oslo.

ARGENTINA

Berger N. Johnsen:

G. Iversen, Boks 52, Sarpsborg.

CHINA

Str. Dørum og Karlsen:

Janette Bruu, Welhavensgt. 10, Oslo

Gunhild Gundersen:

Leonore Johnsen, Bråvik pr. Staubø.

Christofa Brundtland:

L. Hvidsten, Nordre Skogvei 26, Bergen.

Inger Frellumstad:

Slipperimester Reiersen, Selvik, Sande i Vestfold.

INDIA

Anna Jensen:

Amalie Carlsen, V. Porsgrunn.

Dagmar Jacobsen:

H. Hermansen, Åsveien 14, N. Danvik, Drammen.

Franck Desmond:

G. Iversen, Boks 52, Sarpsborg.

Hilda Wergedal:

Jens Jarnes, Passebæk p. o., sandsvær.

FOR TIDEN HJEMME:

AFRIKA

Jens Glittenberg:

Kasserer: R. Løklingholm, Mosterhamn.

CHINA

Helga Lundeby:

Jul. O. Lind, Moss.

F. O. Schröder:

A. Toftner, Sofienberggaten 16 II, Oslo.

Jens Fjeld:

Byggmester K. Aarmo, Ski st.

INDIA

Hans Svendberg:

Hardy O. Mossberg, Kredittbanken, Hal- den.

Følgende misjonærer støttes delvis av de frie venner:

CHINA:

Signe Pedersen og Inga Johnsen:

Th. Wessel, Fredriksborgsveien 37/39 Bygdøy pr. Oslo.

Torkild Rasmussen:

Jul. O. Lind, Moss.

Olga Schult:

Gerda Siqveland, Rosenborgsgt. 1, Oslo.

INDIA:

B. og Gunhild Finstrøm:

Misjonskandidater:

INDIA:

Aslaug Bratås:

Kasserer:

Ragna Winther, Kirkeveien 17 III, Trondheim.

Et godt resultat.

— Jeg hørte en god preken forrige søndag, sa en gang en kjøpmann til sin nabo.

— Hva handlet den preken om? spurte naboen.

Det husker jeg ikke så nøye, sa kjøpmannen, men jeg skyndet meg heim og kastet ut mine falske vekter.

Hvilehjemmet «Fredly»

Vestre Gran — Hadeland

— Like ved Randsfjorden —

Andakt. God mat. Gode senger.

Båt. Badestrand.

Ideelt feriested. Apent hele året.

Rekreasjon. Hvile. Ferie.

Rimelige priser.

RUTH HANSEN.

Telefon Vestre Gran nr. 9.

Trykt i Centraltrykkeriet, Sarpsborg.